

Griffienr. :
Parketnr. : GE66.17.952/97/SW4

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 21 juni 2005

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste kamer**, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

te _____ op _____ , wonende te _____ , technicus centrale verwarming, geboren _____

VERDACHT VAN :

Als daders, ofwel om het hieronder omschreven misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

ten kadaster

in de periode van 15.05.1997 tot 21.05.1997

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1- 1° (en § 3), 146- 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999)

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 7 juni 2005 :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door de
substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door hemzelf, die de gunst van de opschorting van de
uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het positief advies van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van
7 juni 2005 bij monde van voornoemd,
nopens de gevraagde opschorting van de uitspraak van de
veroordeling.

STRAFRECHTELIJK

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het eerste kantoor der hypotheeken te op 14 februari 2005. De dagvaarding is ontvankelijk (artikel 160 van het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, hierna afgekort DORO).

beschikt nog niet over een goedgekeurd vergunningsregister. De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijk vergunningsregister is evenwel niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (artikel 161 DORO).

2. De beklaagde erkent een betonvloer van 7 meter op 4 meter op 0,10 meter dikte te hebben gegoten aan de straatzijde van zijn woning. Deze betonplaat ligt tegen de perceelgrens/haag van de buurman en de straat. Op deze betonplaat werd een houten tuinhuis/garage opgetrokken (zie stuk 7 : fotoreportage). De beklaagde voert aan dat deze constructie het vervallen garagegebouw vervangt.

3. De regularisatieaanvraag m.b.t. de houten garage werd bij beslissing van 18 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van geweigerd.

De motivering luidt als volgt :

"Ongunstig om volgende redenen : de regularisatie van het oprichten van een houten garage bij een woning niet in functie van een landbouwactiviteit volgens het gewestplan gelegen in een agrarisch gebied is strijdig met de planologische voorschriften. Het voorstel voldoet echter aan de volumenormen van het decreet dd. 13 juli 1994. De inplanting in de normale voortuinstrook en de materiaalkeuze maken het voorstel echter stedenbouwkundig onaanvaardbaar.

Dergelijke constructie verstoort de plaatselijke aanleg en de architecturale samenwerking van deze drie woningen".

4. Bij brief van 9 augustus 2002 vorderde de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel in de oorspronkelijke staat, dit is het verwijderen van de ondergrondse tank, verwijdering van de betonvloer, afbraak van de houten garage/tuinhuis en verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein; dit alles onder de verbeurte van een dwangsom van 125,00 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

5. In tussentijd heeft de beklaagde het tuinhuis/garage, de ondergrondse tank en de betonvloer volledig verwijderd (zittingsblad van 7 juni 2005).

6. Uit de gegevens van de strafinformatie, de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van 8 maart 2005 en 7 juni 2005 weerhoudt de rechtbank dat de telastlegging zoals hiervoor omschreven naar eis van recht bewezen is.

7. nopens de gevraagde opschorting

Ter zake bestaan er gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanctie de toekomstmogelijkheden van de beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie niet in de weg.

De beklaagde heeft nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

De beklaagde beschikt over een blanco strafverleden.

8. De door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderde herstellvordering is zonder voorwerp gevallen.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 66, 100 van het Strafwetboek;
art. 1, 3, 5, 6 wet van 29 juni 1964

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

ZEGT dat de betichting in hoofde van de beklaagde naar
eis van recht bewezen is.

**GELAST de opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde
van gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf
heden.**

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de
zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op
62,86 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

De herstellvordering is zonder voorwerp gevallen.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
EENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.